53e jaar. — Nr 156. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 29 December.

Men schrijft in te Tongeren bij V. GOLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD.

TONGEREN, DEN 29 DECEMBER 1906

DE GEABONNEERDEN, die den POSTRIJDER niet regelmatig zouden ontvangen, worden verzocht er ons onmiddelijk kennis van te geven.

Nieuwjaarwensch !

Eer en lof aan God is onze groet bij het intreden van het jaar 1997.

't Is ook de nieuwjaarwensch welken wij aan allen toesturen ; ja, wij wenschen dat al de lezers van den « Postrijder » met iever zouden voortwerken om in het nieuw jaar altijd en overal eer en lof aan God te geven, wel overtuigd dat de snelle en onwederroepelijke tijd bij het meestendeel der menschen vruchteloos voorbij schiet.

Wie is er, vroeg Seneca, die hedendaags den tijd waardeert naar zijne kostelijkheid ? En hij anwoordde : Een groot deel van het leven wordt verkwist met kwaad te doen, het meeste deel met niets te doen, het geheel met iets anders te doen.

Hoe menige uren, hoe menige schoone dag wordt er alzoo den hals gebroken. Wij zouden aardig opzien, indien wij ze eens altemaal bijeen, op eenen hoop, zagen liggen.

Slaat de geschiedenisboeken open en ge zult vinden eenen Domitianus die, niettegenstaande hij den schepter in de hand en de kroon op het hoofd droeg, evenwel dagelijks eenige uren besteedde om vliegen met naalden te doorsteken en hij was er zoo fier op, alsof hij zijne vijanden op het punt zijns degens hadde. Hartalus, koning der Hyrcanen, maakte zulk werk van mollen te vangen als de andere Koningen drift en iever toonen, om nieuwe rijken te veroveren.

Biantes, Koning van Lydië, besteedde zijnen tijd met kikvorschen aan koordekens te knoopen, met zulk een vermaak alsof hij zijne overwonnen vijanden aaneengeketend, in triomf naar het Capitolium van Rome gevoerd hadde.

Dit geschiedde in de oude tijden ; maar men zou zeggen dat er ook nog op den dag van heden al dergelijken zijn. Indien wij eens bekelden hoe de menschen hunnen tijd gebruiken, we zouden weinig fijn vlas, maar veel grof werk vinden. Zij spinnen als spinnekoppen en niet als zijdewormen, dat is : zij mergelen en putten zich uit om vliegen te vangen, zij breiden netten voor de muggen ; maar zuivere zijde bewerken, om hemelsche zaken na te jagen, om deugdelijke werken te verzamelen dat geschiedt bij hen weinig en zeer zelden.

En 't is nochtans daarvoor dat we geschapen zijn. Laten wij dus wijzer handelen in het nieuwjaar, en weze onze leuze :

Eer en lof aan God ten alle tijde !

Nieuwjaar.

Hoe vluchtig vliegt de tijd voorbij,
Den berg af met zijn vracht,
Steeds wassend als de sneeuwbal doet,
Van jaar en dag en nacht !

Een jaar is weer vervlogen en
Wat hebben wij gedaan ?
Waar is ons werk dat eeuwig zal
Ten gulde boeke staan ?

Onschathaar is de tijd voor mij,
Voor ieder sterveling ;
Daar elk een ongekende maat,
Een korte maat ontving.

Daar elk het werk voltrekken moet,
Door God hem voorbeschikt ;
Terwijl voor hem het nutwerk van
Het aardsche leven tikt.

Een ander jaar begint, een nieuw ;
Versterken we onzen wil,
En denken wij bij iedere daad :
De tijd en staat nooit stil.

VAN ALLES WAT.

Op onze tijden zijn er wel menschen die van katholiek zijn eene verkeerde opvatting hebben. Meent men niet ten volle zijnen plicht volbracht te hebben, als men binnen de muren van zijn kamertje en ook nog wat in de kerk aan godvruchtige oefeningen doet, en in 't privaat leven handelt volgens de grondbegrippen van onzen H. Godsdienst ! Dat is reeds een goed deel, maar.... niet alles. Men blijft ook katholiek als men op den werkwinkel komt, in de fabriek, in school en gemeenteraad ; men blijft katholiek als men naar de stembus gaat, met een woord in het openbaar leven. Onze plicht is dus : altijd en overal katholiek zonder vaar of vreeze, vast staande in ons geloof, waar ook wij dit te verdedigen hebben !

Eene bijzondere plicht op onzen tijd is de plicht van eendracht en man aan man sterk te staan voor het belang van Kerk en Staat, voor de belangen van onzen stand ; dat heeft ons Paus Leo XIII zelf gezegd in zijnen wereldbrief over de arbeidersvraag. De eenling loopt verloren in den huidigen socialen toestand ; alleen zij die vast aaneengesloten zijn kunnen iets bekomen. Hetgeen onze H. Vader van ons verlangt, hetgeen onze kerkelijke overheid van ons wenscht, dat zullen wij, katholieken, gaarne doen voor ons eigen geluk en het geluk onzer familie. Wanneer wij dan eene bevoegde stem hooren die ons ter vergadering roept voor eene katholieke vereeniging, dan mag er geen enkel katholiek achterblijven !

Napoleon I deed eens eene wapenschouwing, en hem viel een oud grenadier in 't oog, een grenadier met vele lidteekens maar ook eereteekens. Napoleon riep den soldaat en in zijne krijgsmanstaal vroeg hij : Te Padua ? Was ik ! antwoordde de grenadier. — Te Marengo ? Was ik ! — Aan de Pyramiden ? Was ik ! — Te Jena ? Was ik ! — Te Aversdad ? Was ik !

Zoo ook moeten wij aan den Heer der heirscharen bij de wapenschouwing op den laatsten dag kunnen antwoorden op de vraag : Een trouwe zoon der Kerk ? Was ik ! — Trouw in 't vervullen uwer godsdienstplichten ? Was ik ! — In de katholieke vereeniging ? Was ik voor de eendracht, werkte ik ? — Als goede vader aan 't hoofd der familie ? Stond ik ! — Waar het gold de rechten van Kerk en Staat te verdedigen ? Was ik ! — Den weg des Hemels gebaand voor u en de uwen ? Heb ik !

Zoo moeten alle katholieken kunnen spreken, dan zullen zij reeds hier eenparig mogen zeggen : « Gelukkig ! — Dat zijn wij ! »

* * *

DE GROT VAN LOURDES is door den Burgemeester verhuurd aan Z. H. Mgr van Tarbes mits de som van 6500 fr. 's jaars voor 3, 6 of 9 jaren.

Deze verhuring is volgens alle wettelijke bepalingen gebeurd en omvat alleen de grot en bijhoorigheden, de basiliek en de andere kerken van Lourdes er niet bijbegrepen ; deze zullen waarschijnlijk gesloten worden.

Z. H. de Paus moet deze verhuring goed gekeurd hebben en zoo zijn de bedevaarten vooreerst verzekerd.

De Prefect der « HAUTES PYRÉNÉES » moet woedend zijn en heeft de Burgemeester bedreigd zich er tegen te verzetten ; doch de Burgemeester zeker van zijn goed recht, wacht hem kalm af, wel besloten zich tot het uiterste te verdedigen.

* * *

Binst het jaar 1905 is het getal der Duitsche Vakvereenigingen gestegen van 1,052,108 tot 1,341,803 dat is 292,695 meer.

De inkomsten vermeerderden mes zeven millioen 750 duizend frank.

Op tien jaren vermeerderde 't getal leden met meer dan een miljoen.

Besluit : Meer en meer zien de Duitsche werklieden en de Duitsche volksmannen dat in de vereeniging, en vooral in de vakvereeniging, de toekomst gelegen is.

* * *

Onlangs bespraken men in het Senaat de milicielichting van 1907. In zijne redevoering zegde Mgr. Keesen onder ander :

« Eene partij, die met hare anti-godsdienstige trekking hoog oploopt ; die aanbidding staart op de kerkvervolging in een naburig land ; die jammert en weeklaagt, omdat hier geen Combes of dergelijke aan het roer zit, om ook ons te vervolgen ; die vooraan in haar programma persoonlijken dienst schreeuwt naast verplicht onderwijs ; voor zulke partij hoeft men de hulp der X-Stralen niet in te roepen, om te weten, wat staatkundigen zin achter haar programma ligt verscholen. (*Gelach*). De liberale drukpers laat het genoeg blijken ; immers zij toch vond de wachtspreuk : « *de priester met den ransel op den rug* » met vertolking van : iedereen soldaat. Onverholen poogt zij het aanwerven te stremmen van priesters en kloosterlingen. Wie onzer weze dwaas genoeg om in die val te loopen. »

(*Rechts zeer veel*) Ja, zeer wel en wij raden al onze geachte lezers aan die beschuldigingsakte van Mgr. Keesen, tegen de liberalen en hunne roode bondgenooten, grondig te overwegen.

GEMEENTERAAD
VAN TONGEREN.

Zitting van maandag 24 December 1906.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen ; DECKERS, JACQUES, SCHAETZEN, STOFFELS, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEEGERS, leden.

Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

M. de BURGEMEESTER zegt dat de aanvraag tot het inrichten van eenen trein, die rond 7 1/2 u. 's morgens uit Tongeren naar Luik zal vertrekken, in onderzoek is. Alles doet verhopen dat de aanvraag zal ingewilligd worden.

M. de Burgemeester zegt dat, in de Senaatzitting van 20 december, bij de bespreking der begrooting van Wegen en Middelen, M. de minister van financiën aangekondigd heeft dat het gemeentefonds dit jaar eene som van fr. 43,634,00 zal bedragen. Dit is het dubbel van wat het over eenige jaren bereikte.

M. de Burgemeester zegt dat M. de Gouverneur het onlangs gestemde reglement over het rondleuren, terug gezonden heeft. M. de Gouverneur heeft een model van reglement aan den raad doen toekomen. De raad zal zich kortelings met de kwestie moeten bezighouden.

M. de Burgemeester doet opmerken dat bij de aanstaande bespreking der begrooting, de raad zich zal moeten bezighouden met talrijke vragen om verhooging van jaarwedde, onder andere van wege gemeenteonderwijzers.

De raad gaat over tot de dagorde :

Openbare verlichting. — Verslag van M. Gilon. — Vergunning. — Regie.

M. de BURGEMEESTER zegt dat hij meent niet vermetel te zijn als hij zegt dat de geestdrift van sommige leden van den raad voor de uitbating der electriciteit in regie, zeer verminderd is in tegenwoordigheid der ingediende cijfers. De beslissing die wij te nemen hebben is zeer belangrijk en vergt zekere voorbehoudingen. Bij de twee onderhandelingen die wij gehad hebben met M. Gilon, heeft deze ons de toestand blootgelegd.

M. de Burgemeester zegt dat het nog altijd twijfelachtig is een grooten verbruiker van electriciteit te Tongeren te vinden.

In de andere aangehaalde steden bestaan er, bij voorbeeld, eene groote nijverheid, eene vormingstatie van den ijzerweg, enz. Zulks is het geval te Saventhem, Jambes, Tamines.

Vele inwoners beelden zich in dat zij door de electriciteit schitterend zullen verlicht zijn. Dit is eene dwaling. In de straten zal men enkel kleine lampjes hebben. Men zal lampen hebben van 16 en van 32 bougies. Is het niet onverstandig en roekeloos in dit geval de regie aan te nemen ?

M. de Burgemeester herinnert de opmerkingen door M. Van Ormelingen in eene vorige zitting gemaakt. In de gemeenten door dezen aangehaald als zijnde met de electriciteit verlicht, verschilt de prijs der kilowatt tusschen 15 en 55 centiemen. 6 gemeenten op 39 baten uit in regie, in al de anderen wordt de uitbating gedaan door eene maatschappij. Er moeten redenen bestaan, opdat zoovele gemeenten zich voor de vergunning verklaren, en ik sluit mij met het oordeel van de meerderheid der gemeenten.

Wij kunnen niet uitbaten in regie. Dit ware een sprong in den duister. Wij kennen niet veel in zake van electriciteit.

M. de Burgemeester zegt dat M. Voncken zich partijganger verklaart der regie. M. de burgemeester denkt dat de stad geld zal verliezen met de uitbating in regie.

Na eene nieuwe leening gedaan te hebben zult gij de stad niet schitterend verlichten ; gij zult geene lampen hebben van 32 bougies. Gij zult moeten ontleenen en de intresten betalen van het ontleende kapitaal. Daarvoor zult gij jaarlijks 10,000 fr. noodig hebben. Waar zullen te Tongeren de groote verbruikers zijn ? Het zullen noch de kerk, noch de statie, noch de openbare gestichten zijn, wier verlichting slechts een gedeelte van den avond of van den nacht duurt.

M. de Burgemeester herinnert zijn voorstel dat hij over eenige maanden gedaan heeft, namelijk aan de maatschappij die de electriciteit te Nijvel uitbaat, en aan andere maatschappijen die deze verlichting in andere steden uitbaten, een ontwerp in vergunning en in regie te vragen tot verlichting der stad Tongeren. Dan kan de raad het ontwerp kiezen dat het gunstigste is voor de stad. Anders handelen, zou de stad kunnen in een gevaarlijken toestand plaatsen. Men zou eene nieuwe leening moeten aangaan, nieuwe belastingen stemmen, maatregelen, waaraan de inwoners niet ongevoelig zijn. Te Tongeren brengen de abonnementen aan de waterleiding niet genoeg op.

M. de Burgemeester zal de vergunning, en niet de regie stemmen.

M. VAN ORMELINGEN. — Wij moeten vandaag de kwestie der vergunning of der regie onderzoeken. Ik heb mijn oordeel voorbehouden tot na ontvangst van het verslag van M. Gilon. Thans verklaar ik mij voor de uitbating in regie. Ik zou de stad niet willen verbinden door een verdrag van lang termijn, dertig jaren ten minste. De electriciteit maakt voortdur ind voortuitgang. Ondanks dezen vooruitgang en de lage prijzen, zou eene maatschappij hare tarieven behouden voor den ganschen duur van het kontrakt.

Ik heb vertrouwen in de cijfers van M. Gilon en ik denk dat de stad de regie kan aannemen. In alle geval, wij moeten zelf het werkhuis bouwen en uitbaten ten minste gedurende de eerste jaren. Later zou men de uitbating kunnen afstaan aan eene maatschappij.

M. VONCKEN blijft partijganger der regie. M. de Burgemeester zelf is misschien in grondbegin partijganger van dit stelsel. Indien deze zich partijganger verklaart der vegunning, is het enkel om niet tot leening te moeten overgaan. Daarom vreest hij de regie. Wij hebben M. Gilon doen naar hier komen ; deze is een praktisch man, die in vele gemeenten uitbatingen van electriciteit ingericht heeft. Hij is voor de regie ; deze geeft voldoening aan de kleine gemeenten. Wij kunnen ze ook beproeven.

M. Voncken beroept zich op het verslag van M. Gilon, dat zeer duidelijk is. Wij moeten ons eraan onderwerpen zegt hij.

M. DE BURGEMEESTER antwoordt aan MM. Van Ormelingen en Voncken. Men moet zooveel mogelijk de belastingen vermijden ; niemand te Tongeren houdt eraan. M. Gilon steunt zijn oordeel op hetgeen hij gezien heeft in de gemeenten waar hij de electriciteit ingericht heeft. Waren in deze gemeentens geene groote verbruikers ?

M. Van Ormelingen gaat M. de Burgemeester voort, zegt dat de vergunning ons voor lange jaren zou verbinden. Men kan deze bezwaarigheid vermijden door te bepalen dat, in zekere gevallen, de maatschappij zal gehouden zijn de bestaande verlichting te vervangen door eene nieuwere, en betere, en beterkoop. Zulks is te Nijvel gedaan geworden.

M. de Burgemeester denkt dat men geene maatschappij zal vinden, die genegen zal zijn de uitbating over te nemen, zoo deze geene goede uitslagen oplevert.

M. DELVIGNE. — Het is onjuist te zeggen, zooals beweerd wordt, dat de inwoners minder in regie dan in vergunning moeten betalen. Met het stelsel der regie, zullen de inwoners tweemaal betalen : eenmaal voor het licht en eenmaal voor de inrichting van het werkhuis. De prijs voor de inrichting van het werkhuis is in het ontwerp bepaald op 250,000 fr. ; de kosten van uitbating zouden 35.000 fr. bedragen.

Opdat de stad hare openbare verlichting niet duurder zou moeten betalen dan nu, zouden de geabonneerden voor 28,000 fr. licht en voor 6000 fr. drijfkracht moeten gebruiken. Waar zou men dat vinden ? de jaarwedde van den ingenieur bedraagt, volgens het ontwerp, 2000 fr. De voorgestelde prijs van 45 centiemen de kilowatt is zeer hoog. Te Luik waar de vergunning bestaat, is de prijs in principe 60 centiemen, maar in praktijk daalt hij tot 31 centiemen, volgens de belangrijkheid van het verbruik.

M. Delvigne verklaart zich partijganger der vergunning.

M. VAN ORMELINGEN is niet partijganger van het voorstel van M. den Burgemeester, dat ons enkel tijd zal doen verliezen.

De raad gaat over tot de stemming.

De vergunning wordt verworpen met vijf stemmen tegen vier. Er is een onthouding.

Stemmen *voor* : MM. de Burgemeester, Delvigne, Modave en Deckers.

M. Schaetzen onthoudt zich.

Stemmen *tegen* : MM. Van Ormelingen, Zeegers, Jacques, Voncken en Stoffels.

De regie wordt verworpen met vijf stemmen tegen vijf.

Stemmen *voor* : MM. Van Ormelingen, Zeegers, Jacques, Stoffels, Voncken.

Stemmen *tegen* : MM. de Burgemeester, Delvigne, Modave, Deckers en Schaetzen.

2. Telephoon. — Herplaatsing van een paal. — Heuisstraat.

Geene opmerkingen. Het betreft de paal die zich in de Rapriestraat bevindt, en herplaatst moet worden naar de Heuisstraat.

3. Verkoop van dooie boomen. — Aanbesteding.

Goedgekeurd. De hoogste soumissie is die der gebroeders Konings, houtkooplieden, te Tongeren.

Doodskisten voor de behoeftigen. — Levering. — Aanbesteding.

Goedgekeurd. M. Riskin wordt adjudicaris verklaard voor de kleine doodskistjes, M. Jeurgen voor de groote.

5. Lager onderwijs. — Personeel. — Jaarwedde. — Wet van 21 Mei 1906.

Er is kwestie van de door de wet bepaalde verhoogingen.

De raad keurt het ontwerp van beraadslaging goed, door M. de Gouverneur gezonden.

Op voorstel van M. Jacques heslist men dat het College andere inlichtingen zal vragen aan M. de Inspecteur, betreffende de jaarwedde van M. Philips, in wier berekening eene vergissing schijnt te zijn.

6. Plaatsvervangende onderwijzeres. — Vergoeding. — Vaststelling.

De vergoeding wordt vastgesteld gelijkvormig de wet.

7. Algemeen plan van rechtlijning der Kraisstraat, Staatsweg.

Het onderzoek van *commodo et incommodo* is nog niet gecendigd. De raad zal zich met deze kwestie in eene volgende zitting bezighouden.

8. Gemeente rekening. — Overschot van het voorlaatste jaar.

Het betreft eene som van 1400 fr., opbrengst der naamlooze stichting voor het onderwijs der behoeftigen, die de Bestendige Deputatie jaarlijks van rechtswege in de begrooting der stad schrijft. De stad zal dusdanig handelen dat deze som niet meer van rechtswege in de begrooting moet geschreven worden.

9. Weldadigheidsbureel. — Begrooting van 1907.

De bevoegde commissie heeft de begrooting onderzocht en stelt er de goedkeuring van voor. — Goedgekeurd.

De markten van Tongeren.

Ziehier de opgave van het getal paarden, hoornbeesten, schapen, vette en magere varkens die in den loop van het jaar 1906 te koop gesteld zijn op de markten van Tongeren. Het blijkt uit deze cijfers dat deze paard-en veemarkten nog altijd even bloeiend zijn als ooit.

DATUM	PAARDEN	HOORNVEE	SCHAPEN	VETTE VARKENS	MAGERE VARKENS
4 Januari		264	0	193	1082
11 »	360	278	0	225	1104
18 »		344	0	236	1108
25 »		284	0	218	977
1 Februari		349	3	218	1009
8 »	390	336	2	163	1032
15 »		405	0	142	1187
22 »		452	0	217	1152
1 Maart		494	0	162	1005
8 »		589	0	202	1315
15 »		406	0	95	901
22 »		531	0	163	1429
29 »	266	386	0	147	1222
5 April		561	0	152	1319
12 »	150	428	0	181	1022
19 »		388	5	117	1464
26 »		268	0	160	1591
3 Mei	193	274	1	177	1667
10 »		232	0	185	1772
17 »		280	0	175	2150
24 »		203	2	162	1754
31 »		235	1	181	2029
7 Juni		291	0	151	2103
13 »	292	229	0	154	1620
21 »		335	4	154	2059
28 »		189	1	151	1798
5 Juli		229	0	165	1390
12 »		233	0	132	1511
19 »		265	0	50	1303
26 »	304	248	1	131	1344
2 Augustus		285	0	104	1531
9 »	253	233	0	107	1643
16 »		176	0	131	1353
23 »		222	0	147	1419
30 »		254	0	154	1540
6 Sept.		280	0	131	1686
13 »	408	375	3	134	1180
20 »		248	0	179	1426
27 »		261	1	118	1527
5 October		257	9	184	1338
11 »		281	0	183	1512
18 »	317	267	3	206	1468
25 »		257	0	240	1866
31 »		141	0	151	1089
8 Novem.		204	2	152	2043
15 »	379	273	4	170	1676
22 »		287	0	198	1376
29 »		261	5	170	1799
6 Decem.		158	0	164	1374
13 »		188	4	191	1900
20 »	341	272	1	203	1320
27 »		132	0	153	96
Totalen	3152	15468	49	8587	73921

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 10 JANUARI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 132 koeien en kalveren, 133 vette varkens en 96 magere varkens, schapen 0.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. HUYDTS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Dinsdag, 1ste Januari zal de apotheek van M BROEDERS alleen open blijven. De comptante betaling wordt vereischt.

Ter wille eener vrouw

25ste VERVOLG.

Ik wensch geen dank van iemand, zegde ik ; en, voegde ik er hartstochtelijk bij, waarom zou ik dien vragen ? Heb ik reeds thans niet eene belooning gekregen, grooter dan ik ooit had durven hopen ?

In het hall nur dat toen volgde was ons onderhoud van te teederen aard dan dat ik het hier zou mogen weergeven. Zij dus alleen gezegd dat er, toen ik naar mijne kamer ging, geen gelukkiger man ter wereld was aan te wijzen. Van slapen was natuurlijk geen sprake. Ik opende het venster en staarde naar buiten, naar de sterren, die daar boven mijn hoofd schitterden, en ik dacht aan mijn lieveling en het geluk dat ons wachtte in de toekomst.

Des morgends was ik reeds vroeg bij de hand. Er was zooveel te doen en zoo weinig tijd beschikbaar om alles te verrichten, dat geen oogenblik noodeloos mocht verspild worden. Reeds vóór het ontbijt hand ik iemand naar de haven, de Boca, gezonden, om kapitein Septimus Brown, van *The Wealthof Argentina* mee te deelen, dat wij tot hem zouden komen om hem te spreken. Daarna had ik mij naar de *patio* begeven om te overdenken hoe ik mijne verloving het best zou kunnen meedeelen aan juffvr. Priscilla en den ouden Vargenal. Dezen laatste vreesde ik niet, doch met eerstgenoemde was dit wal het geval. Vargenal was de eerste, die zich vertoonde.

— Goeden morgend, riep hij mij reeds uit de verte toe, hoe zijt ge zoo vroeg op ?

— Als ik aardig wilde zijn, antwoordde ik, hem de hand schuddende, dan zou ik zeggen dat het komt doordat ik nog zoo laat op was.

— Ik geloof dat ge in het geheel niet naar bed zijt geweest, hernam hij, en zijt ge dat wel geweest, dan wandelt ge in uwen slaap, want ik heb u het grootste deel van den nacht in uwe kamer op en neer hooren gaan.

— Het spijt mij dat ik u dan wakker heb gehouden, sprak ik, ik geloof inderdaad dat ik niet goed geslapen heb.

— Als een man tot bijna één uur met een schoon meisje blijft zitten babbelen en dan fluitende naar bed gaat, is hij in den regel niet in eene stemming, om rustig te kunnen slapen. Ik zou wel eens willen weten hoe de jonge dame geslapen heeft.

— Ik heb Mildred nog niet gezien, zegde ik.

— Mijn jonge vriend, sprak hij nu, ik geloof dat ge u daar versproken hebt. Mag ik u als haar raadsman en een van hare oudste vrienden vragen, sedert wanneer ge haar bij haren voornaam zijt gaan noemen ?

— Sedert dezen nacht een uur, zegde ik.

— Dan mag ik aannemen dat uw onderhoud, het late uur, waarop ge naar uwe kamer zijt gegaan, uw fluiten, toen ge de *patio* door kwaamt, en het feit dat ge steeds uwe kamer op en neer liept, terwijl ge hadt moeten slapen, alle deelen vormen van een schoon geheel ? Met andere woorden, ik veronderstel dat ge juffvr. Mildred Blake uwe liefde hebt verklaard ?

— Dat heb ik, antwoordde ik, en ik ben er trotsch en dankbaar over te mogen zeggen dat zij die van haar kant beantwoordt. Vargenal, oude vriend, er is vandaag geen gelukkiger man op de wereld dan Cuthbert Brudenell.

Welzoo, riep de oude heer, zijne smuldoos te voorschijn halende en mij een snuitje aanbiedende, als Mildred Blake u lief heeft en gewaart dan geen gelukkig man, dan verdient ge een stamp te krijgen die u terecht dood komen in — wel, laat ons zeggen in Nieuw-Orleans. Ge hebt mij de kans ontnomen een schoon vrouwtje te krijgen en ik heb er veel lust toe, u daarvoor uit te dagen.

Hij had die woorden ter nauwernood gehoord toen Mildred zelve — want voortaan zal ik haar bij dien naam moeten noemen — de deur harer kamer aan het einde van de *patio* opende en op ons toekwam. Vargenal en ik stonden op uit onze stoelen en gingen haar te gemoet. Ik was, geloof ik, wat zenuwachtig, doch hij was geheel op zijn gemak.

— Goeden morgend, lieve, zegde hij met meer dan gewone vriendelijkheid, terwijl hij haar de hand drukte, onze vriend Brudenell heeft mij daar buitengewoon nieuws verteld. Hij heeft mij willen wijsmaken dat ge een flinken jongen vrijgezel van acht-en-zestig zomers hebt laten loopen, voor zoo'n spring in het veld als hij zelf is. Is dat zoo ?

— Als mijnheer Brudenell dat gezegd heeft, antwoordde zij, kan ik niet anders doen dan zijne woorden beamen.

— Dan moet ik u een zeer onhartelijk scheppel vinden, wat mij betreft, sprak hij, maar wat u en hem betreft, moet ik u veel geluk komen wenschen.

En toen schudde de oude heer ons hartelijk de hand, waarna hij zich omkeerde en eenige schreden verder ging, snuitjes nemende met meer dan gewone drukte. Van die gelegenheid maakte ik gebruik om mijn lieveling haastig eenige woorden toe te fluisteren. Veel konden wij niet spreken, want een oogenblik later verschenen juffvr. Priscilla en Richard Morgrave. Eerstgenoemde schudde mij de hand met een aandoening, die ik van haar niet zou verwacht hebben :

— M. Brudenell, zegde zij, ik wensch u van harte geluk. Ge hebt een edel meisje gekregen en als ik het goed inzie, hebt ge haar lief en zult ge haar gelukkig maken.

De vriendelijkheid der oude dame trof mij zeer ; ik schudde hare hand en fluisterde mijn dank met eene stem, waarin evengoed aandoening lag als in de hare gelegen had. Toen gingen wij ontbijten.

XII.

Dadelijk daarna zetten wij onze hoeden op en terwijl de dames inkoopen gingen doen in de Calle Florida, gingen wij naar de Boca. Wij zagen *The Wealth of Argentina* midden in voor anker liggen en huurden dus een bootje om ons aan boord te laten brengen. Het was een flinke stoomboot van ongeveer drie duizend ton, die in netheid en degelijkheid voor geen schip in de nabijheid behoefde onder te doen. Aan een man aan dek vroegen wij of kapitein Septimus Brown aan boord was, en op zijn toestemmend antwoord gingen wij de valreep op en eenige oogenblikken later bevonden wij ons aan dek.

Daar kwam een kleine, flinke man, gekleed in wit flanellen kostuum en een « sombrero » op het hoofd, van de machienkamer op ons af.

— Goeden morgend heeren, zegde hij, zonder de handen uit zijne zakken te halen of de sigaar uit zijnen mond te nemen, wie uwer is mijnheer Brudenell ?

Ik zegde dat ik dat was en stelde hem toen Vargenal voor als een notaris van grooten naam uit Londen. Hij boog even en spuwde tegelijkertijd op het dek, alles zonder de sigaar van tusschen zijne lippen weg te nemen.

— Het is mij eene eer uwe kennis te maken, heeren, zegde hij, en mij dunkt dat wij in de kajuit gaande daar dadelijk zaken zullen kunnen doen.

Wij volgden hem langs het dek naar het kleine salon, daarbij langs de « pantry » gaande, waar een reusachtigen neger bezig was met teltooren te wasschen. De kapitein riep hem toe, eenige dranken te brengen.

— Ge zult wel iets willen gebruiken, zegde hij, plaats nemende, en ons zijn sigarenkoker toeschuivende.

— Er is niets dat iemand zoo goed doet als een slok goede Schotsche whiskey, zegde hij beslist, en als wilde hij die meening dadelijk praktisch bewijzen, schonk hij daarvan zooveel in onze glazen, dat ik mij ging afvragen of onze hoofden wel tegen zulk eenen drank bestand zouden zijn.

— En nu, heeren, hernam hij, wees zoo goed mij te zeggen wat mij de eer van uw bezoek verschaft.

Bij die woorden ging hij behagelijk achterover leunen met de handen op zijn hoofd samengevouwen.

— Om kort te gaan, sprak ik, wij wenschen dit schip te huren voor eene reis.

De kapitein trachtte geene verbazing te toonen, doch zijne oogen verrieden dit duidelijk genoeg. Hij schoof even op zijn stoel en zegde toen :

— Ge hebt zeker ook iets met Mulhausen te maken.

Ik erkende, de eer te hebben. Mulhausen te kennen en dat hij ook degene was die ons zijn naam en schip genoemd had.

— Voor wij verder gaan, zegde hij, zou ik gaarne willen weten waarom ge deze reis wilt ondernemen. Ik heb beproefd dit van dien Mulhausen te weten te komen toen hij hier met dezelfde boodschap kwam, doch hij wilde niets zeggen.

— Dat is goed te begrijpen, sprak ik, doch ik wil meedeelzamer zijn. Wij zoeken een verloren bloedverwant en het is van het grootste belang dat wij hem op bepaalden tijd bereikt hebben. Als gij ons dadelijk wilt opnemen, zijn wij bereid goed te betalen.

— Dat is alles goed, zegde hij, maar verklaar mij eerst waarom gij niet zeggen wilt waar die plaats is.

— Omdat wij die zelf niet weten, antwoordde ik. Mulhausen, die ook iets van ons wil halen, heeft gezegd die plaats niet te willen noemen, voor wij in zee zijn.

— Ik weet niet wat gij er van denkt, sprak de kapitein, maar ik vind dien Mulhausen een zonderlingen kerel. Evenwel, dat heeft niets met u te maken. Als gij mijn schip wilt huren en er een plezierjacht van maken, dan moet ge daar goed voor betalen. Ik kan niet voor niemendal een pic-nic-tochtje naar Amerika maken.

— Dat laat zich begrijpen, zegde Vargenal, en gesteld dat gij gaat, wat moeten wij dan betalen ?

De kapitein dacht een oogenblik na.

— Zie eens, zegde hij, ik had een kontrakt met de Engelsche regeering om voor haar muilezels over te brengen naar Zuid-Amerika binnen zoo kort mogelijken tijd. Ze dachten toen dat er oorlog zou komen, de zaken zijn echter geregeld en zij hebben geen muilezels noodig, zoodat ik nog hier lig. Ik vraag u voor eene reis, laat ons zeggen naar Nieuw-Orleans, acht-duizend pond, vooruit te betalen. Gij zult u dan tevreden moeten stellen met de gebruiken van een gewone vrachtboot, verlangt ge buitengewone zaken, dan zult ge die zelf mede moeten brengen.

— Acht-duizend pond is een vrij groote som, dunkt me, zegde ik.

— Als ge dat denkt, moet ge een ander schip zien te huren, zegde hij, er ligt daar verderop de Boca eene Duitsche boot, die het zeker voor de helft zal doen, maar dan zal er zoo wat een jaar mede heengaan voor ge zijt waar ge wezen moet. Er ligt daar ook een Sunderlandboot, die het wel doen zal voor een paar duizend pond, doch ik weet toevallig dat ze een gat in hare schroef heeft en gij waarschijnlijk nooit zult komen waar ge wezen wilt. Als ge mij wilt hebben, vraag ik acht-duizend pond en geen centiem minder, maar dan ben ik ook degene, dien gij hebben moet. *The Wealth of Argentina* is verreweg de snelst varende boot in deze wateren en ge kunt er op rekenen dat ik haar voor u zal laten loopen. Meer kan ik niet zeggen.

Vóór wij aan boord gekomen waren, hadden Vargenal en ik overleg gepleegd en afgesproken dat wij ten hoogste zeven-duizend pond zouden betalen, doch ziende dat Brown het niet minder dan acht-duizend pond wilde doen, zag ik Vargenal aan, in de hoop dat hij mij raden zou hoe te beslissen.

— Als ge het wagen wilt, doe ik het ook.

— Welnu, sprak ik, kapitein Brown, wij nemen uwe voorwaarden aan, hoe zwaar ik ze ook vind. Maar eerst moeten we nog een en ander opmerken. Ons gezelschap bestaat uit twee dames en vier heeren, die hunne hutten achter het salon nemen. Er zal nog een kerel bij zijn, wien ge eene plaats vooruit moet geven. Ge moet binnen vier-en-twintig uren kunnen vertrekken en beloven de reis zoo kort mogelijk af te leggen.

— Vier-en-twintig uren is wel wat gauw, doch ge kunt er op rekenen, dat ik doen zal wat ik kan, zegde hij. Ik zal nu met u naar de stad gaan om de geldzaken te regelen, want in mijn beroep kan ik niemand vertrouwen. Daarna keer ik hierheen terug en ga dadelijk aan het werk. Ge behoeft niet bang te zijn over den uitslag. Als Septimus Brown van *The Wealth of Argentina* zijn woord geeft, kunt ge op hem rekenen als op de Bank. Ik heb twee goede stuurlieden, van wien er een binnen een uur weer aan boord zal wezen ; zij zullen voor alles zorgen als ik weg ben en ik zal den machinist zeggen van kolen te laden. Pompey zal voor proviand zorgen en voor ge er nog aan denkt, zullen wij de rivier af zijn en in open zee. Ik houd niet van talmen als er haast bij is.

— Gij zijt een man naar mijn zin, zegde ik, en ik weet zeker als ge onze geheele geschiedenis kent, dat ge er even veel plezier in zult hebben om ons bij het zoeken te helpen als wij zelf.

*(